

Sygn. akt: X U 694/16

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2017 r.

Sąd Rejonowy dla Wrocławia-Śródmieścia X Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych we Wrocławiu
w składzie:

Przewodniczący: SSR Anna Garncarz

Protokolant: Dorota Wabnitz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 14 marca 2017 r. we W.

sprawy z odwołania **J. S.**

od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

z dnia 14 października 2016 r.. znak: (...). (...)

w sprawie **J. S.**

przeciwko Wojewódzkiemu Zespołowi do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...)

o ustalenie stopnia niepełnosprawności

I. zmienia zaskarżone orzeczenie Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w województwie (...) oraz poprzedzające je orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W. z dnia 29 sierpnia 2016 r. i zalicza wnioskodawcę J. S. do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym od 1 sierpnia 2016 r. na stałe, symbol przyczyny niepełnosprawności 11-I, przy czym ustala, że niepełnosprawność istnieje od wczesnego dzieciństwa;

II. orzeka, że nieuiszczone koszty sądowe ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca J. S. wniósł odwołanie od orzeczenia Wojewódzkiego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W. z dnia 14 października 2016 r., zgodnie z którym utrzymano w mocy orzeczenie Powiatowego Zespołu do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności we W., w którym nie zaliczono wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych.

Wnioskodawca w uzasadnieniu odwołania zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu strony pozwanej sprzeczność ustaleń ze stanem faktycznym, zbagatelizowanie jego choroby, co spowodowało nie zaliczenie wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych. Zarzucił, że nie został należycie przebadany przez lekarzy strony pozwanej. Praca wnioskodawcy spowodowała nasilenie choroby, zły stan zdrowia powoduje, że wnioskodawca jest często nadpobudliwy i rozdrażniony. Nie może brać udziału w różnych aspektach życia.

W odpowiedzi na odwołanie Wojewódzki Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., wniósł o oddalenie odwołania wnioskodawcy, z uwagi na brak podstaw prawnych do jego uwzględnienia.

W uzasadnieniu swojego stanowiska organ rentowy wskazał, iż skład orzekający stwierdził, że werdykt organu I instancji jest zgodny z obowiązującymi w tej materii przepisami prawa, wobec czego utrzymał w mocy orzeczenie

organu I instancji, który nie stwierdził, aby była podstawa zaliczenia wnioskodawcy do jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności.

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. S. urodził się w dniu (...)

Orzeczeniem z dnia 16 lipca 2014 r. wnioskodawca został zaliczony do osób o lekkim stopniu niepełnosprawności od 2 stycznia 2011 r. do 31 lipca 2016 r.

Wnioskodawca złożył w dniu 14 lipca 2016 r. wniosek o wydanie orzeczenia o stopniu niepełnosprawności.

W orzeczeniu z dnia 29 sierpnia 2016 r., Powiatowy Zespół ds. Orzekania o Niepełnosprawności we W. nie zaliczył wnioskodawcy do stopnia niepełnosprawności.

Wnioskodawca odwołał się od w/w orzeczenia strony pozwanej.

Po rozpatrzeniu odwołania i poddaniu badaniom lekarskim, Wojewódzki Zespół d/s Orzekania o Niepełnosprawności w Województwie (...) we W., orzeczeniem z dnia 14 października 2016 r., utrzymał w mocy zaskarżone orzeczenie.

Dowód: akta orzecznicze wnioskodawcy (załącznik).

U wnioskodawcy choroba podstawowa rozpoczęła się we wczesnym dzieciństwie pod postacią skazy białkowej. Już w pierwszych tygodniach życia pojawiły się nawracające stany zapalne skóry, z biegiem czasu obserwowano tendencję do nasilenia zmian o charakterze atopowym. Z tego powodu od wczesnych lat niemowlęcych wnioskodawca pozostawał pod stałą opieką Poradni Alergologicznej. W trakcie pobytu w szpitalu w Klinice Gastroenterologii Dziecięcej w 1996 roku u wnioskodawcy postawiono dodatkowe rozpoznanie alergii pokarmowej, w związku z czym oprócz diety bezmlecznej wymagał stosowania produktów hipoalergicznych. Ponadto w 1998 roku stwierdzono u wnioskodawcy astmę oskrzelową , potwierdzoną w 2002 roku w Klinice Immunologii Wieku Rozwojowego oraz w Centrum Alergologii w-K.. Od 2004 roku do osiągnięcia pełnoletności wnioskodawca był leczony w Poradni Alergologiczno-Astmatycznej przy Dolnośląskim Centrum Chorób Płuc we W. przy ul. (...) oraz w Poradni Alergologicznej przy (...) Szpitalu (...) we W. przy W..

W chwili obecnej wnioskodawca pozostaje pod stałą opieką Poradni Alergologicznej przy ul.(...) oraz w Poradni Dermatologicznej przy ul. (...). Od 2000 roku wnioskodawca wielokrotnie hospitalizowany i leczony sanatoryjnie z powodu astmy oskrzelowej i atopowego zapalenia skóry.

Zmiany skórne wnioskodawcy są odporne na leczenie, w przebiegu choroby jedynie krótkie okresy niepełnej remisji, wysiewy zajmują do 90%% powierzchni skóry.

Choroba wnioskodawcy ma ciężki przebieg, pomimo intensywnego leczenia nie udaje się osiągnąć zadowalających efektów, skóra zliszajowaciała, gruba, z nasilonymi odczynami zapalnymi. Obecnie wnioskodawca skarży się na częste nawroty z rozsiewem zmian na całe powierzchnie ciała, które nie ustępują i wywołują duży świąd. Uczucie bycia w twardej skorupie wymusza konieczność smarowania różnymi maściami kilka razy dziennie. W leczeniu stosuje się u wnioskodawcy liczne preparaty nawilżające, średnio 2 razy w miesiącu używa sterydów, aby złagodzić zmiany chorobowe. Zaostrzenia choroby obserwuje się w sytuacjach stresowych, pod wpływem wysiłku fizycznego i niekorzystnych warunków atmosferycznych , trudno poddają się leczeniu.

Wnioskodawca podaje kolejny epizod zaostrzenia zmian skórnych na całym ciele. Zły stan skóry powoduje, że jest bardzo często pobudliwy i rozdrażniony. Wielokrotnie w ciągu dnia odczuwa zmęczenie oraz senność. Trwałe zmiany w miejscach szczególnie widocznych jak twarz czy dłonie sprawiają, że wnioskodawca ma brak mu normalnego komfortu życia, jaki jest dostępny dla większości osób w jego wieku. Czuje się oszpecony i onieśmielony. Wszystko to sprawia również, że nie może uczestniczyć w pewnych aspektach życia, które są oczywiste dla jego rówieśników.

Wykonywane testy skórne potwierdzają również u wnioskodawcy alergię pokarmową i wziewną dużego stopnia. Wnioskodawca jest uczulony m. in. na orzechy, soję, pyłki drzew, traw, roztocza kurzu domowego, alergeny zwierząt czy środki spożywcze. Ma trudności z doбором pokarmów do zjedzenia, uczulony jest nawet na zapach orzechów.

W 2005 roku u wnioskodawcy, po przypadkowym zjedzeniu orzechów, wystąpiła zagrażająca reakcja anafilaktyczna, w związku z czym wymagał pilnej interwencji Pogotowia Ratunkowego. Ze względu na występujące podczas wykonywania testów skórnych ryzyko nagłej reakcji uczuleniowej prowadzący alergolog orzekł, że z uwagi na zagrożenie życia nie będą one powtarzane. Oprócz zmian skórnych oraz nasilonej alergii dodatkowym problemem u wnioskodawcy są nawracające infekcje górnych dróg oddechowych, często związane z zaostrzeniami astmy oskrzelowej. W związku z powyższymi schorzeniami o charakterze atopowym jest bardzo podatny na zakażenia.

W 2015 roku wnioskodawca wielokrotnie chorował na zapalenie oskrzeli, z w 2016 roku trzy razy wymagał ogólnej antybiotykoterapii. Infekcje przebiegają z nasilonymi dusznościami, trudno poddają się leczeniu. Wnioskodawca wymaga stałego leczenia wziewnego, przeciwastmatycznego i przeciwalergicznego.

Ze względu na stan zdrowia wnioskodawca ma poważne problemy ze znalezieniem pracy, liczne uczulenia uniemożliwiają mu kontakt z kurzem, wieloma artykułami spożywczymi i środkami chemicznymi, oprócz tego zmiany skórne na widocznych częściach ciała powodują, że często jest eliminowany w pracy, gdzie ma do czynienia z pośrednim kontaktem z ludźmi (np. kelner).

Wnioskodawca stale wymaga zachowania ścisłego reżimu hypoalergicznego, diety z ograniczeniem pokarmów uczulających, intensywnej opieki specjalistycznej oraz bardzo uciążliwego stosowania maści i steroidów.

Choroba atopowa ma negatywny wpływ na stan psychiczny wnioskodawcy, objawy schorzenia są dla niego nieprzyjemne, a reakcja innych osób na jego wygląd wprowadza powoda w stan przygnębienia i długotrwałego obniżenia nastroju. Wnioskodawca zdaje sobie sprawę, że choroba jest nieuleczalna, a leki pozwalają jedynie na okresowe łagodzenie objawów chorobowych.

Dowody: opinia biegłego lekarza z zakresu nefrologii i chorób wewnętrznych k. 15-19

Dokumentacja medyczna wnioskodawcy

Wnioskodawca pozostaje w stanie ogólnym dość dobrym, w logicznym kontakcie słownym, prawidłowo zorientowany w czasie i przestrzeni.

Wnioskodawca ma szczupłą budowę ciała. porusza się sam. Do badania rozbiera i ubiera się samodzielnie. Skóra-liczne ogniska zmian krostkowych na całej powierzchni ciała. Ciśnienie tętnicze 120/80; akcja serca ok. 80/min. Klatka piersiowa symetryczna, prawidłowo ruchoma oddechowo, nad oboma polami płucnymi szmer pęcherzykowy prawidłowy. Tony serca dźwięczne, prawidłowo akcentowane. Brzuch miękki, bez objawów otrzewnowych, wątroba pod prawym łukiem żebrowym. Kończyny dolne- bez żyłaków. Objaw Goldflamma obustronnie ujemny. Objawy oponowe ujemne. Węzły chłonne obwodowe niepowiększone.

U wnioskodawcy występuje atopowe zapalenie skóry, alergia pokarmowa, astma oskrzelowa atopowa, alergiczny nieżyt nosa.

Dowody: opinia biegłego lekarza z zakresu nefrologii i chorób wewnętrznych k. 15-19

Dokumentacja medyczna wnioskodawcy

Stan zdrowia wnioskodawcy pozwala do zaliczenia go do osób o umiarkowanym stopniu niepełnosprawności. Wnioskodawca jest zdolny do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej. W okresach wynikających ze stanu zdrowia, przy nasileniu objawów chorobowych wymaga czasowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych. Symbol umiarkowanego stopnia niepełnosprawności 11-1. Niepełnosprawność wnioskodawcy istnieje

od-wczesnego dzieciństwa. Ustalony stopień niepełnosprawności datuje się od 01.08.2016. Naruszenie sprawności organizmu jest trwale i przysługuje bezterminowo.

Dowody: opinia biegłego lekarza z zakresu nefrologii i chorób wewnętrznych k. 15-19

Sąd Rejonowy zważył co następuje:

Odwołanie wnioskodawcy zasługiwało na uwzględnienie w całości, w szczególności, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego internisty.

W przedmiotowej sprawie wnioskodawca wniósł odwołanie od orzeczenia strony pozwanej, w którym nie został zaliczony do żadnego ze stopni niepełnosprawności. Jednocześnie w odwołaniu podniósł że wnosi o ponowne rozpoznanie sprawy w celu zaliczenia go do osób niepełnosprawnych.

Ustawa z dnia 27 sierpnia 1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych (tj. Dz. U. z 2011 r., nr 12, poz. 721 ze zm.) rozróżnia trzy stopnie niepełnosprawności: znaczny, umiarkowany i lekki.

W myśl art. 4 ust. 3 w/w artykułu, do lekkiego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, powodującą w sposób istotny obniżenie zdolności do wykonywania pracy, w porównaniu do zdolności, jaka wykazuje osoba o podobnych kwalifikacjach zawodowych z pełną sprawnością psychiczną i fizyczną lub mająca ograniczenia w pełnieniu ról społecznych dające się kompensować przy pomocy wyposażenia w przedmioty ortopedyczne, środki pomocnicze lub środki techniczne.

Art. 4 ust. 2 ustawy stanowi, że do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej lub wymagającą czasowej lub częściowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Natomiast zgodnie z art.4 ust. 1 cytowanej ustawy do znacznego stopnia niepełnosprawności zalicza się osobę z naruszoną sprawnością organizmu, niezdolną do pracy albo zdolną do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagającą, w celu pełnienia ról społecznych, stałej lub długotrwałej opieki i pomocy innych osób w związku z niezdolnością do samodzielnej egzystencji.

Zatem zaliczenie do któregośkolwiek stopnia niepełnosprawności wymaga spełnienia przesłanek warunkujących jego otrzymanie, które zostały zdefiniowane w art. 4 wyżej wskazanej ustawy.

Wobec medycznej natury okoliczności spornych, które były istotne dla rozpoznania niniejszej sprawy, ich wyjaśnienie, wymagało wiadomości specjalnych i musiało znaleźć oparcie w dowodzie z opinii biegłych sądowych.

Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego internisty (specjalisty chorób wewnętrznych i nefrologa), na okoliczność ustalenia, czy wnioskodawca może być zaliczony do jakiegokolwiek stopnia niepełnosprawności w rozumieniu art.4 ustawy z dnia 27.08.1997 r. o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, jeżeli tak to od kiedy, jaki jest symbol tego stopnia niepełnosprawności, czy naruszenie sprawności organizmu jest trwale czy okresowe i na jaki czas oraz czy zasadne jest orzeczenie (...) z dnia 14 października 2016 r ?

Powołany w sprawie biegły sądowy stwierdził u wnioskodawcy atopowe zapalenie skóry, alergia pokarmowa, astma oskrzelowa atopowa, alergiczny nieżyt nosa.

Biegły sądowy na podstawie schorzeń wnioskodawcy zaliczył wnioskodawcę do umiarkowanego stopnia niepełnosprawności, przyjmując, że zostały spełnione kryteria tego stopnia niepełnosprawności tj. zdolność do pracy jedynie w warunkach pracy chronionej i wymagania czasowej pomocy innych osób w celu pełnienia ról społecznych.

Biegły sądowy uznał, że orzeczenie strony pozwanej nie było zasadne, dlatego też Sąd zmienił w/w orzeczenie zgodnie z opinią biegłego.

Odnosząc się do opinii biegłego sądowego Sąd uznał za wiarygodną opinię sporządzoną przez niego w toku niniejszego postępowania.

W ocenie Sądu, wydana w sprawie opinia biegłego sądowego jest rzetelna racjonalna, wewnętrznie spójna, logiczna, oparta na dokumentacji zgromadzonej w aktach sprawy a Sąd w pełni podzielił dokonane w niej ustalenia, w szczególności że była ona bardzo korzystna dla wnioskodawcy, gdyż na jej podstawie można było dokonać zaliczenia wnioskodawcy do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym. Ustalenia tego dokonano od dnia następnego po dniu ustania obowiązywania orzeczenia strony pozwanej z dnia 16 lipca 2014 r. tj. od dnia 1 sierpnia 2016 r. na stałe.

Zdaniem Sądu, brak jest podstaw do zanegowania takiego stanowiska biegłego, w szczególności, że żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do w/w opinii.

Dodatkowo należy wskazać, że wydana opinia przez biegłego sądowego zawiera pełne i jasne uzasadnienie, uwzględniające rozpoznane u wnioskodawcy schorzenia i stopień ich nasilenia po przeprowadzonym leczeniu.

Biegli sądowi obowiązani są zaś orzekać zgodnie z wiedzą medyczną, posiadanymi kwalifikacjami i obowiązującymi przepisami. Zatem ich pole orzekania nie jest ograniczone żadnymi dodatkowymi kryteriami, poza obowiązującymi przepisami. Dlatego zdaniem Sądu, sporządzonym przez biegłych opinii, nie można odmówić rzetelności i fachowości co do medycznej oceny stanu zdrowia wnioskodawcy, w odniesieniu do obowiązujących przepisów. Tym bardziej, że są to specjaliści z dużym doświadczeniem medycznym i stażem orzeczniczym.

Wydający w sprawie opinię biegły sądowy jest lekarzem niezależnym od stron i nie ma żadnego powodu, aby orzekać na korzyść którejkolwiek ze stron.

Zgodnie z art. 282 § 2 k.p.c. w związku z art. 283 § 2 k.p.c. biegły sądowy wydający opinię w niniejszej sprawie złożył przed objęciem funkcji przysięgę, którą jest związany. Sąd nie znalazł podstaw do zanegowania bezstronności biegłych, jak i ich rzetelności przy wydaniu opinii.

Opinia biegłego sądowego podlega ocenie przy zastosowaniu art. 233 § 1 k.p.c. – na podstawie właściwych dla jej przymiotu kryteriów zgodności z zasadami logiki i wiedzy powszechnej, poziomu wiedzy biegłego, podstaw teoretycznych opinii, a także sposobu motywowania oraz stopnia stanowczości wyrażanych w niej wniosków.

Sąd podziela stanowisko wyrażone przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 19 grudnia 1990 r. (I PR 148/90, OSP 1991/11/300) stwierdził, iż „Sąd może oceniać opinię biegłego pod względem fachowości, rzetelności czy logiczności. Może pomijać oczywiste pomyłki czy błędy rachunkowe. Nie może jednak nie podzielać poglądów biegłego, czy w ich miejsce wprowadzać własnych stwierdzeń”.

Zgodnie z art. 286 k.p.c. Sąd może zażądać ustnego wyjaśnienia opinii złożonej na piśmie, może też w razie potrzeby zażądać dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych. Samo niezadowolenie stron z opinii biegłych nie uzasadnia jednak zażądania dodatkowej opinii od tych samych lub innych biegłych, tym bardziej, gdy strony nie zgłosiły do nich żadnych konkretnych zastrzeżeń.

Sąd, w ramach zastrzeżonej dla niego swobody, decyduje, czy ma możliwość oceny dowodu w sposób pełny i wszechstronny, czy jest w stanie prześledzić jego wyniki oraz - mimo braku wiadomości specjalnych - ocenić rozumowanie, które doprowadziło biegłego do wydania opinii. Sąd czyni to zapoznając się z całością opinii, tj. z przedstawionym w niej materiałem dowodowym, wynikami badań przedmiotowych i podmiotowych. Wszystko to, a nie tylko końcowy wniosek opinii, stanowi przesłanki dla uzyskania przez sąd podstaw umożliwiających wyjaśnienie sprawy. Z tego też względu zastosowanie art. 286 k.p.c. pozostawione jest uznaniu sądu, co jednak w niniejszej sprawie – zważywszy na powyższe okoliczności – nie dało podstaw do jego zastosowania.

W niniejszej sprawie, żadna ze stron nie złożyła zastrzeżeń do opinii biegłego sądowego, który w sposób wyczerpujący odpowiadając na pytania zawarte w tezie dowodowej wskazał, że zaskarżone orzeczenie strony pozwanej jest niezasadne i korzystne dla wnioskodawcy.

Mając powyższe na uwadze, iż stan zdrowia wnioskodawcy i dolegliwości jakich doznaje dawało podstawę do zmiany na korzyść wnioskodawcy orzeczenia strony pozwanej, Sąd zaliczył wnioskodawcę do osób niepełnosprawnych w stopniu umiarkowanym od 1 sierpnia 2016 r na stałe, zgodnie ze wskazanym przez biegłego symbolem niepełnosprawności.

Orzeczenie o kosztach postępowania w pkt II wyroku Sąd oparł o treść art. 98 w zw. z 113 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U.2014.1025 j.t.).